

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Petri Chrysologi Archiepiscopi Ravennatis, viri
eruditissimi atque sanctissimi, Sermones In Evangelia De
Dominicis & festis aliquot solemnioribus totius anni,
insignes & peruetusti**

Petrus <Chrysologus>

Lvgdvni, 1623

In verba eiusdem, Propterea sicut per vnum hominem peccatum in hunc mundum intravit, & c. Sermo CXI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50232](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-50232)

ad gloriam , moriatur ad vitam , pereat ad salutem .
 Gloriemur fratres , de noua istius commutatione
 commercij: quia mors quæ erat inter homines repara-
 io tota pietatis , per Christum diuinæ commenda-
 tio est facta charitatis .

*In verba eiusdem, Propterea sicut per unum hominem
 peccatum in hunc mundum intravit, &c.*

Sermo C XI.

Rom. 5.

PRÆSENS fratres , Apostoli lectio cum dicit , per
 unum hominem mundum totum suscepisse sen-
 tentiam : non ad perorandum nos , sed ad flendum
 renouato & intimo dolore compellit . Si enim exi-
 mij vates singularis populi , & vnius vrbis , ac solius
 nonnunquam hominis diu lamentauere discrimen ,
 quæ mens non totis tenebris obscuretur , quos sen-
 sis non tota hebetudo confundat , quos oculos non
 redigat in fontes , & fluenta lachrymarum , quando
 vnius lapsus extitit ruina cunctorum , & vnius culpa
 omnium defluxit ad pœnam , ac parentis vitium v-
 niuerso generi exitium ferale præparauit , dicente
 Apostolo : *Propterea sicut per unum hominem in hunc
 mundum peccatum intravit , & per peccatum mors . Mis-
 errunt me , ipse qui erat causa bonorum omnium , ianua
 factus est hic malorum . Peccatum in hunc mundum in-
 travit . In hunc mundum : miraris eum posteris ob-
 fuisse , qui facinore suo damnauerit mundum ? Sed
 dicis , quomodo intravit , per quem intravit , quo-
 modo ? Per culpam . Per quem ? Per hominem . Et
 quid ? Peccatum natura , an substantia ? Nec natura
 est , nec substantia , sed accidens : & aduersa est hæc
 potestas quæ videtur in opere , sentitur in pœna , im-
 pugnat animam , vulnerat mentem , ipsam violat , con-
 funditque naturā . Et quid plura fratres : Hoc est pec-
 catum*

catum nature, quod est fumus oculis, quod febris corpori, quod dulcissimis fontibus amara salsedo. Vtique purus & lucidus est oculus per naturam, sed per fumi conturbatur & obscuratur iniuriam. At corpus membrorum partibus, & sensibus suis per hoc quod est à Deo conditum, viget: sed ubi vis febrium cœperit, & procella dominari, totum efficitur imbecillum: tunc amaritudo oris, tunc oculorum caligo, tūc gressuum nutabunda vestigia, tunc inimica aura, tunc chari graues, tunc ipsa obsequia videntur ociosa. Et fontes quantum grati sunt per suam dulcedinem & naturam, tantum efficiuntur ingrati, cum aliquod vitium ex accessione suscepereint. Sed ad cœpta redeamus. *Sicut per unum hominem in hunc mundum peccatum intravit, & per peccatum mors.* Ecce fratres, ianua, per hominem peccatum, & per peccatum intrasse videmur in mortem. Peccatum, ô crudelis fera, & non uno capite in hominum genus sœuire contenta: quam fidemve trino ore tota humani stirpis germinatam preciosa deuorantem, trino ore fratres, peccatum capit, mors deuorat, deglutit infernus. Et quo, sicut diximus, fonte lachrymarum talis nobis plane deflendus est parens, qui nos tantarum miseriarum reliquit hæredes, qui non solum collata bona perdidit, sed omnes posteros suos tā feris creditoribus obnoxios sic reliquit? O dura hæreditas ac crudelis: O miseri, quibus nec adipisci libuit, nec renunciare licuit nos hæredes. Audi quod sequitur. *Et ita in omnes homines mors transiit.* Sed ne iniustū forte videatur, cur per unum in omnes, quia omnes per unū: per eum te detestaris esse dānatum, per quem te editum esse gloriari in lumine. Sed dicis, si generi debeo, quod natus sum, nunquid & crimi, ut ante me reum faciat natura, quam culpa? Huic quæstioni tuæ mox qui sequitur

Apostoli sermo respondit dicendo. *In quo omnes peccauerunt.* Si in illo omnes peccauerunt, merito per illum omnes suscepere supplicium. *Sicut per unum hominem in hunc mundum peccatum intravit, & per peccatum mors:* & ita omnes homines pertransiuit, *in quo omnes peccauerunt.* Siue in homine, siue in peccato; per illum, & in illo omnes peccauerunt. Non ergo peccatum versum est in naturam, sed dum peccatum mortem ingerit, pœnam sibi debitam exigit per naturam. Deus naturam ita fecerat, ut homines crearet ad vitam: quæ tamen dum morti nolens generat, illa se peccato fatetur obnoxiam, cuius pœnæ deseruit in vita. Nam quis ista sentiat fratres, quod extingui velit natura partus suos, & germina sua tam chara velit necari? Sed dum ingemiscit & condolet, amissam suspirat & desiderat suscipere libertatem. Sed per quem receperit, Ioannes primus signanter ostendit, qui viso Christo proclamat & vociferatur, dicens: *Ecce agnus Dei, qui tollit peccatum mundi,* peccatum mundi hoc est fratres, quod per unum hominem Apostolus intrasse testatur. Gaudete ergo fratres, quia peccatum quod nos graui pondere deprimebat ad tartarum, à Christo sublatum est, & in tartara iam demersum: & nos, quos morti culpa primi parentis addixerat, secundi & diuini parentis gratia à pœna reuocauit ad vitam. Saluari ergo sine Christo homo non poterat: quia totius mundi peccatum ante ipsius permanebat aduentum. Sed tu quod per Christum iustificaris, amplecteris: & quod per Adam damnatus es, tu refutas: & alterius tibi pœnam obfuisse conquereris, qui tibi conspicis alterius subuenisse iustitiam: Nunquid non in semine tota arbor? Vitium ergo seminis, vitium est totius arboris. Si sibi ipsa per natura subuenire potuisset, nunquam eam ad repandum

Ioann. 1.

randum in se author ipse suscepisset. Ad vitam eam
creatam credis, qui adhuc eam per authorem dubitas
esse reparatam? *Vsque ad legem enim, inquit, peccatum
erat in mundo.* *Vsque ad legem cum audis, vsque ad fi-*
*nem legis, hoc est, vsque ad aduentum Domini nostri
Iesu Christi accipe.* *Quia peccatum non imputabatur,*
ait, cum lex non esset. Et quando lex non fuit, quae cum
ipso homine cœpit? si lex non fuisset, Adam præuari-
tor utique non fuisset: sicut idem aperit Apostolus; cu
dixit, *Sed regnauit mors ab Adam, vsque ad Moysen.* Vtri-
que legem acceperant: sed Adam mox præuaricatus
est, ut accepit: Moyses præuaricatoribus promulga-
uit acceptam dicente Apostolo, *Lex præuaricatio-*
num causa posita est. Regnauit ergo mors per le-
gem, quia grauius præuaricatores, quam peccatores,
& non tantum parentis vitio, sed suo iam lapsos fa-
cinore, saeuia deuorauit. *Sed regnauit, inquit, mors ab*
Adam vsque ad Moysen, etiam in eos qui non peccauerunt
in similitudinem præuaricationis Adæ. *Quia non tantum*
magnos, sed deuorabat & paruulos: & non tantum
noxios, sed & deuastabat innoxiøs, innoxios dico
à culpa propria non parentis. Et hinc grauius erat la-
mentanda conditio, quia eius parëtis soluebat penæ,
cuius vix vitam degustarat infantulus: & luebat pec-
catum mundi qui mundum cognitum non habebat.
Acquiescamus ergo fratres, quod per unum, & unius
delicto mors regnauit, si omnes per unum absolui
desideramus, & esse per Christum: quia qui viuit,
Christo debet, non sibi: & Adam quod moritur, id
debet.

Galat. 3.

In verba eiusdem, Si enim unius delicto mors regnauit, per
unum, &c. Sermo C XII.

Si quis poculum aquæ frigidæ sitienti porrigit
B b 4 viatori,